

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 112. ДЖЕРЗІ СІТІ/НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 15-го ТРАВНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, MAY 15, 1980 No. 112. VOL. LXXXVII.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ ВИПОВНИЛА ДРУГИЙ ДЕНЬ РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Кергонсон/Союзівка. — Дискусія над звітами головних урядовців, зокрема ексекютивних, виповнила другий день наради Головного Уряду Українського Народного Союзу в їхньому другому дні у вівторок, 13-го травня ц.р. Зокрема організаційного, фінансового та загально-громадського порядку, були предметом уваги у цій дискусії в якій взяли участь практично усі головні урядовці, включно з почесними членами Головного Уряду. Їхні репрезентанти — мгр Микола Аврамчук та інж. Омелян Смішквич мали коротке слово до зібраних під час першої сесії у другому дні цих річних нарад.

Нарадами наперемінно проводили: головний представник УНС д-р Іван Флис, заступник головного представника д-р Миколу Куропаса, головний директор для Канади сен. Павло Юзик та заступники головного представника пані Марія Душник.

У третьому дні наради, в середу, 14-го травня передбачені відповіді і висноження на запити та заваги у дискусії. Після того відбуватимуться наради поодиноких комісій: Організаційної, Житлових справ, Молоді, Преси і публічних зв'язків, Канадських справ, Фінансової, Спортової, Комісії для Старших віком союзів, Культурної і Резолюційної. До комісій входять: Організаційної — Василь Оріховський, Василь Ділюк, мгр Іван Геврик, проф. д-р Ярослав Падох, Богдан Зорич, Роман Куропас, пані Анна Чопик, Микола Хоманчук, Іван Ожежинський, пані Анна Гарас, Михайло Сорока; Житлових справ — пані Анна Гарас, Марія Душник, Галина Олек, Геновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Марія Чучман, Текля Мороз, Ульяна Дячук; Молоді — д-р Богдан Футей, проф. Тарас Шмагала, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Аскольд Лозинський, Роман Куропас, пані Текля Мороз, Василь Ділюк; Преси і публічних зв'язків — сен. Павло Юзик, пані Марія Душник, пані Галина Олек, Василь Ділюк, інж. Степан Куропас, д-р Анна Чопик.

Головна Контрольна Комісія УНС і члени Головного Екзекутивного Комітету під час праці.

інж. Анатолій Дорошенко, ред. Антін Драган; Канадських справ — сен. Павло Юзик, мгр Іван Геврик, Василь Ділюк, пані Текля Мороз, Богдан Зорич, пані Марія Чучман, пані Ульяна Дячук; Старших віком союзів — Роман Слободян, пані Марія Чучман, Володимир Ділюк, інж. Степан Куропас, Іван Іванчук, проф. д-р Ярослав Падох, Йосип Лисогір, Геновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Богдан Зорич, Володимир Запаранюк; ред. Антін Драган; Фінансової — пані Ульяна Дячук, проф. Іван Телюк, проф. Тарас Шмагала, мгр Іван Геврик, Роман Куропас, Йосип Лисогір, Геновефа Жеребняк, Євген Репета, Микола Хоманчук, мгр Мирослав Кальба; Спортової — Андрій Джула, пані Галина Олек, пані Марія Душник, Михайло Сорока, Іван Іванчук, інж. Анатолій Дорошенко, Роман Куропас, пані Текля Мороз; Культурної — проф. д-р Богдан Гнатюк, проф. Іван Телюк, мгр Іван Геврик, проф. д-р Ярослав Падох, ред. Антін Драган; Резолюційної — сен. Павло Юзик, проф. д-р Богдан Гнатюк, проф. Іван Телюк, о. митрат Степан Біляк, д-р Аскольд Лозинський, ред. Антін Драган.

З уряду до всіх комісій з правом голосу входить головний представник УНС д-р Іван Флис.

УВАН У ЗСА ЦІЇ СУБОТИ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИТЬ СВОЄ 30-ЛІТТЯ

Представники УВАН у ЗСА під час відвідин у УНС. На фото сидять (зліва) гості з УВАН: науковий секретар проф. В. Омелянченко, президент проф. Ю. Шевельов та віцепрезидент проф. Я. Білінський. Стоять (зліва) ексекютивні урядовці УНС: головний секретар В. Сохан, головний касир пані У. Дячук, головний представник д-р Іван О. Флис та головний організатор В. Оріховський.

Нью-Йорк. — Цієї суботи, 17-го травня, Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у З'єднаних Штатах Америки урочисто відзначить 30-річчя свого існування та своєї праці, що становить вклад в розвиток вільної української науки та збагачення нею всесвітньої культури — наукової, літературної, мистецької. Урочисте відзначення цієї річниці відбуватиметься тут у приміщенні Українського Інституту Америки (2 Іст 79-та вулиця) від год.

І-ої по полудні та складатиметься з трьох головних частин, після яких буде ще товариська зустріч. У першій частині, яку відкрив віцепрезидент Академії проф. д-р Ярослав Білінський, передбачені наукові доповіді керівника Українського Наукового Інституту Гарвардського університету проф. д-р Омеляна Прицака: «Що таке історія України», президента УВАН проф. д-ра Юрія Шевельова. (Закінчення на стор. 4)

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР І Р. РЕГЕН ДОБИЛИСЬ НОВИХ ПЕРЕМОГ У ПРАВИБОРАХ

Джерзі Сіті, Нью-Джерзі. — Президент Джиммі Картер і Роналд Реген перемогли своїх противників у президентських виборах стейтів Меріленд і Небраска, майже певно закріплюючи за собою німину свою партію.

У Меріленді президент Картер здобув 47 відсотків голосів Демократичної партії, що дало йому 46 делегатів, а сен. Едвард Кеннеді — 38 відсотків голосів і 26 делегатів. Реген додав до загального числа делегатів, перемігши

Джорджа Буша відношенням голосів 46 до 40 відсотків. У стейті Небраска президент Картер здобув 14 делегатів, а сен. Кеннеді — 10. У правобороз Республіканської партії Реген здобув 24 делегати, а Буш тільки одного.

Досі президент Картер здобув 1,521 делегата, а на номінацію потрібно 1,666. Реген має запланованих 837 делегатів з потрібних на номінацію 998. Чергові вибори відбуваються наступного тижня у стейтах Орегон і Мічиген.

СССР закликає президента Картера до „чесного діалогу“

Москва. — Советський Союз, вперше від січня цього року, звернувся публічно із закликом до президента Джиммі Картера „закінчити демагогію“ та відкрити „ширий і чесний діалог“ із советськими лідерами.

Цей заклик появився у кількох повідомленнях советського пресового агентства ТАСС про виступи президента Картера у Філадельфії під кінець минулого тижня. В одному з них повідомлено ТАСС обвинуватив президента Картера у закритті політики детанту в користь „необмеженого милітаризму“.

Але в пізніших повідомленнях ТАСС згадують своє становище, закликаючи президента Картера до „широкого діалогу“ з метою

покращання відносин між СРСР і ЗСА. Політичні коментатори вважають, що ці заклики дуже вимовні з уваги на можливу зустріч державного секретаря Москви з міністром закордонних справ СРСР Андрієм Громиком.

У відповідь на риторичний запит президента Картера, коли Москва змінить свою політику, щоб уможливити покращання відносин, ТАСС заявив, що „було б правильніше“ запитати президента Картера, „коли ЗСА і їх союзники припинять неспіввіднесену війну проти афганців і правосильного уряду Афганістану“.

Повідомлення агентства ТАСС появилось у кількох пресових органах СРСР, що означає апробату його політичних лідерів.

Роман Конотопський переобраний на голову Округи УНС в Боффало

Боффало, Н. Й. — У неділю, 27-го квітня, тут в залі Українського Народного Дому відбулися річні наради Окружного Комітету Відділу УНСОУ у Боффало. Збори відкрив і ними проводив голова Округи Роман Конотопський. Відкриваючи збори, голова Округи привітав всіх присутніх і головного організатора Василя Оріховського. Після відчитання порядку наради, одностайною мовчанкою вибрано померлого члена управи. За цілість Округи з'їздував голова Роман Конотопський, який у своєму докладному звіті подав спостереження та заваги щодо обов'язків і праці Окружного комітету. Як голова Округи, він брав участь у конференції голів Окружних комітетів у Джерзі Сіті, відбув організаційну поїздку до Ірі, Пенсильванія; крім того був у постійному зв'язку зі секретарями Відділу

Округи. Не дивлячись на всі старання, Округа Боффало виконала свою клятву не повною. Байджість деяких секретарів і невідраді економічні обставини не дозволили на краший успіх, але є надія, що біжучий рік буде успішніший. До цього неспіху причинявся відхід дуже доброго секретаря мгра Івана Гаврилюка, який передав секретарство своєму сину мгру Осипові. Новий секретар, якого представив присутній голова, виявився добрим секретарем, бо вже цього року прислав дев'ять нових членів.

Після звіту про діяльність зборів попросив до слова головного організатора В. Оріховського, який у своєму слові подав до відома господарський стан організаційний стан УНСОУ, головню підкреслюючи, що УНСОУ — це загальноукраїнська установа у постійному зв'язку зі секретарями Відділу

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР МОСКІ ІНФОРМУЄ ПРЕСУ ПРО АКТУАЛЬНІ СПРАВИ

Брюссель. — Зміна на пості державного секретаря ЗСА змінить багато дечого в методах поступування і процедури, але не змінить суті американської політики, ані не усуне тих великих проблем, які постали перед нею останнім часом. На чолі тих проблем російський напад на Афганістан і очевидна, навіть мало чим прикрита агресивна постава Москви у міжнародній політиці. І дотепер Москва наступала на різних відтинках, сприяючи ферменти, організувала державні перевороти, але не вживала власної змасованої збройної сили. В Афганістані вона її вжила; та ще й до того вона виразно показала, що збройна інтервенція є тепер для неї самозрозумілим засобом у світовій політиці.

Саме, коли в Брюсселі збирається конференція міністрів закордонних справ держав НАТО, в Варшаві відбувається велика конференція т. зв. Варшавського пакту, тобто військово-політичного союзу Москви і її сателітів.

Новий державний секретар, Едмунд Москі, в дорозі до Брюсселю поінформував про деякі питання, які вимагають з'ясування як відповіді. Серед тих питань для ЗСА на першому місці — участь держав НАТО у санкціях проти Ірану. Держави НАТО проволікали, заки виразно заявили про свою участь у санкціях. Однак після того, а зокрема після невдалої американської спроби звільнити силою своїх громадян з рук іранських

терористів, почали в деяких країнах НАТО лунати голоси про відхилення рішення взяти участь у санкціях. Державний секретар Москі виразно підкреслив, що ЗСА не лише очікують від своїх союзників, щоб вони приступили до виконання санкцій уже в недалекому часі, але також, щоб вони застосували серйозні санкційні кроки.

Також немалу увагу Вашингтону привертають до себе справи Близького Сходу, а головню дальшого розвитку ізраїльсько-єгипетських розмов, в якій однією з важливіших точок є питання автономії для арабського населення Ізраїля у зайнятих після війни 1967 року областях. З огляду на те, що ті розмови протягуються, а навіть останню на пропозицію Каїра їх відкладено, а тільки працюють підкомісії, помітне занепокоєння серед деяких політичних кіл Заходу. Секретар Москі звернувся до міністрів закордонних справ НАТО, щоб вони дали змогу обидвом сторонам — Єгиптові й Ізраїлю — без натиску ззовні поступово розв'язати всі спірні питання, та з свого боку, щоб не проявляли ніякої ініціативи.

У справі дальших кроків супроти Ірану секретар Москі поінформував, що з американського боку є в підготовці деякі заходи, які повинні допомогти Іранові об'єднати кризу, в якому він знайшовся.

У своїх виступах секретар (Закінчення на стор. 4)

Советські і сателітні техніки вийжджають з Афганістану

Нью-Делі, Індія. — Із Кабулу, столиці Афганістану, подають, що советські і сателітні інженери і техніки вийжджають із цієї країни головню через безстанні напади ісламських повстанців.

Антисовєтська партизанська діяльність поширилася майже на всі афганські міста та інші місцевості, хоча в Афганістані є понад 80,000 советських фронтонних частин та війська безпеки.

Советські техніки були заангажовані до будови трьох більших текстильних фабрик у провінціях Кандагар, Герат і Балх, що приналежать до советського кордону на півночі. Але під щораз частішими нападами з боку повстанців, советські інженери занекали ці проєкти та вертаються до СССР. Рівнож, ще ближче неозначене число східноєвропейських техніків почало повертатися до своїх країн.

Чехословачкі техніки, які почали будувати фабрику цементу в Гераті, після кількох збройних нападів, втекли в поспіху, хова в їхній табір охороняли війська залога і танки.

Місце техніків забрали советські військові „доралники“, які є не тільки при центральному уряді в Кабулі, але в кожній провінційній столиці. Майже всі чужинські техніки, включно з американськими вже давно вийшли. Єдині чужинці, що залишилися ще в Афганістані, — це індійці, які стараються продовжувати певні проєкти, що їх розпочали советські спеціалісти.

З Індії також повідомляють, що в останніх двох тижнях советські війська, вживаючи сотки танків, гелікоптерів і важкої артилерії, вбили 5,000 цивільних осіб у провінціях Газні і Нангаргар.

Французький олімпійський комітет відкидає бойкот ігрищ

Париж, Франція. — Як цього можна було сподіватися, Французький олімпійський комітет, відношенням голосів 22 до 0, при одному стриманому, відкинувши концепцію бойкоту Олімпійських ігрищ в СССР з уваги на інвазію цієї країни на Афганістан.

Клод Коллард, голова Комітету, заявив, що його члени керувалися виключно спортивними мотивами у голосуванні, вважаючи, що „атлетів не слід вживати в політиці“.

Не зважаючи на рішення Комітету, не всі французькі спортсмені поїдуть на Олімпіаду, бо ще раніше країнові федерації стрільня

і їди на конях відмовилися від участі на знак протесту проти советської агресії в Афганістані. Французькі атлети не мають виглядів на здобуття медалей, за винятком медаліста з 1976 року в Монреалі Гія Дрю, який здобув перемогу в бігу на 110 метрів з перешкодами. В останніх ігрищах французькі атлети здобули 9 медалей.

Державний секретар ЗСА Едмунд Москі, який вчора прибув до Бельгії на наради з міністрами оборони західноєвропейських союзників, висловив розчарування у наслідок рішення Олімпійського комітету Франції.

У НАСЛІДОК КАТАСТРОФИ У ЗАТОЦІ ТЕМПА НА ФЛЬОРИДІ, де завалилася частина мосту після того, як в один із великих стовпів в'їхав вантажний корабель, з води витягнуто 30 затоплених тіл. Після того, як міст завалився у п'ятницю вранні, 9-го травня, у воду впав пасажирський автобус і кілька автомобілів. Покинуто невідомо, скільки осіб загинуло в цій катастрофі, бо з уваги на бурю під кінець минулого тижня треба було перервати на якийсь час рятувальні заходи.

КОРОТКІ ВІСТІ В Америці

АМЕРИКАНСЬКА РОЗВІДКА ТВЕРДИТЬ, ЩО ДО 1985 РОКУ СССР може досягнути перевагу над ЗСА у всіх видах стратегічної ядерної зброї. Згідно з найновішими даними, що їх збирила Центральна Розвідка Агенція (Сі-Ай-Ей) та інші розвідки бюро ЗСА, у 1985 році арсенал ракет СССР збільшиться до 16,000, тоді, коли ЗСА матимуть тільки 8,000 ракет. В обличчя тих передбачень, Пентагон вважає, що ЗСА повинні негайно приступити до побудови системи нових ракет типу МХ, що збільшило б американський арсенал до 10,000 ракет у 1980-их роках.

ПІД ЧАС ПЕРЕВІРКИ КУБІНСЬКИХ ВТІКАЧІВ НА ФЛЬОРИДІ виявилися, що серед них є одна молода людина, хвора на проказу, та два злочинці, які десять років тому захопили американські літаки та втекли на Кубу. Хворіючого на проказу перевезено негайно до спеціальної лічильні в Нью-Орліс, Ла., а Альфреда Гернандеза і Сантіаго Альфонзо заарештували службовці Федерального Бюро Інвестицій. В 1969 році Гернандез сховав пасажирський літак компанії Нешенел Ерлайнс і наказав залозі завезти його до Гавани. Альфонзо вкрав в 1970 році малий пасажирський літак і перелетів ним до Куби.

ДВА КУБІНСЬКІ ЛІТАКИ СОВЕТСЬКОГО ТИПУ МІГ-21 наблизилися на віддалі 50 футів до гелікоптера американської Прибережної Гвардії біля Багамських островів з несприятливим наміром внести паніку серед його залози. Цей гелікоптер шукав за тілами чотирьох вбитих кубинськими літаками членів залози багамського прибережного корабля. Державний департамент вислав гострий протест до т. зв. Секції інтересів Куби в Вашингтоні. У міжджа Фіделі Кастро формально перепросив уряд Багамських островів за згаданим інцидентом, а до міста Нассау виїхала високопоставлена делегація на розмови з прем'єр-міністром Ліндоном Піндлінгом, але вже наступного дня кубинці зірвали переговори. Багамці загрожує внесенням формальної скарги в Об'єднаних Націях.

СЕНАТ ЗСА, ВІДНОШЕННЯМ ГОЛОСІВ 68 ДО 28, затвердив свою версію бюджету на фінансовий рік 1981 рік в сумі 613,1 мільярдів доларів, тобто перший збалансований бюджет за останніх 12 років. Минулого тижня Палата Репрезентантів апробувала бюджет у висоті 613,8 мільярдів доларів, що дало б малу надвишку, як це також пропонує президент Джиммі Картер. Всі три версії не різняться загальною сумою, однак передбачають відмінні обмеження фондів з уваги на інфляцію. Тому спільні наради комісії Сенату і Палати Репрезентантів будуть затяжні у процесі узгодження спільної версії, яку вилта конфронтуватиметься з пропозицією президента Картера.

ТІЛННІ ОСТАНКИ ВІСЬМОХ АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЯКІВ, які загинули у невдалому рейді на Тегран з метою звільнення американських закладників, були передані їхнім родинам у п'ятницю, 9-го травня, після того, як президент Джиммі Картер попросив їх в останню дорогу у церемоніях на крайовому цвинтарі у Арлінгтоні, Західній Вірджинії. Раніше військові патологі зидентифікували тіла п'ятиох летунів і трьох воїв морської піхоти та повідомили про це їхні родини. Крім президента Картера, у церемонії взяли участь державний секретар Едмунд Москі та багато членів Об'єднаного штабу, кабінету і Конгресу.

У світі

НІМЕЦЬКА СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТІЯ, очолена теперішнім канцлером Західної Німеччини Гельмутом Шмідтом, виграла провінційні вибори в Північній Надренії — Вестфалії. В склад цієї провінції входить головна промислова область Німеччини Рур і Надренія. Не зважаючи на дуже активну передвиборчу пропаганду головного противника соціалістів християнсько-демократичної партії та на загальне сподівання, що буде зворот на право, соціалісти виграли вибори більшим процентом, як передтим, а християнські демократи зазнали втрат.

ЗГІДНО З ІНФОРМАЦІЯМИ З БЛИЗЬКОГО СХОДУ король Йорданії Гуссейн і його уряд змінили політику супроти Палестинської Визвольної Організації і передованих нею збройних наскоків на Ізраїль. Після довгих років активного спротиву проти баз для палестинських терористів на терені Йорданії, тепер Йорданія мала б на це погодитися і вже в ближньому часі палестинці приготують звідси напади на Ізраїль. Офіційні чинники з Амману, столиці Йорданії, заперечили що інформацію, однак урядового комунікату дотепер немає.

З НЬО ДЕЛІ, СТОЛИЦІ ІНДІЇ, ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що, не зважаючи на присутність советських військ на території Афганістану, більшістьки були змушені відкликати звідтам своїх експертів, як також експертів, які надіслали уряди деяких сателітних країн. Завданням тих експертів було реорганізувати і помагати афганцям вести господарське життя, цілу суспільно-політичну систему, навчання молоді і науково-культурницьку діяльність згідно з комуністичними догмами. Масовий спротив народу, як повідомляє агентство Пресс Трас з Індії, змусив більшістьки командування зрезигнувати з тих амбітних і далекодучих планів.

ЧОТИРИ ЛІВІЙЦІ, ЯКІ СКРИВАЛИСЯ в лівійській абскаді в Вашингтоні і не хотіли вийти з ЗСА, не зважаючи на таке доручення американського Уряду, остаточно добровільно вийшли.

З УВАГИ НА ЗРОСТАЮЧІ КОМПЛІКАЦІЇ У ЗВ'ЯЗКУ з Олімпійськими ігрищами в Москві, голова спеціальної комісії Європейської Ради, Моріс Дріон, пропонує, щоб, починаючи з 1984 року, місто Олімпія в Греції стало постійним осідком ігрищ. До такого плану схильються деякі члени Міжнародного Олімпійського Комітету, а уряд Греції дав запевнення співпраці. Як відомо, ігрища в 1984 році мають відбутися в Лос Анджелесі, Каліф. Дріон, однак, вважає, що „сполітизовані“ ігрища пішли так далеко, що „єдиним спасінням“ є знайти для них місце постійного осідку.

У СЛАВНОМУ ШКОТСЬКОМУ СТАДІОНІ ГЕМП-ДЕН ПАРК дійшло до кровавих сутичок між симпатиками футбольних дружин Селтік і Ренджерс, у наслідок яких 50 осіб опинилося у лікарнях, а понад 200 — у в'язницях.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and
holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section
1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи спорт для спорту?

Коли після союзу Афганістану президент Картер проголосив, що на знак протесту треба збоїкотувати цюгоричну літню Олімпіаду в Москві, той його заклик став предметом палкої внутрішньо-американської та міжнародної дискусії. Більшість американських коментаторів схвалювали те становище Президента, вбачаючи у бойкоті Олімпіади у Москві не тільки політичну демонстрацію у зв'язку з наїздом на Афганістан, але й рятівну самої ідеї Олімпійських ігор, які повинні бути найкращим символом миру і співпраці. Тому навіть статут Олімпійської ігрища не можуть відбутися в часі війни і годі вірити у цинічну совєтську пропаганду, що вмір 100,000 совєтського війська з найважчою зброєю до Афганістану, це не війна, а „мирна допомога афганському урядові завести лад у тій країні“. Коли підпорядковані совєтському уряду всі тамашні засоби комунікації — преса, радіо і телевізія — намагаються зашпелити масі своїх невольницьких громадян переконання, що це тільки американські „палачі війни“ роблять крик з приводу Афганістану, а зрештою світ погоджується з тим актом „рятування соціалізму в Афганістані“, то збоїкотування Олімпіади в Москві розкрило б очі багатомільйонним масам совєтського населення, що насправді світ обурений тією останньою совєтською збройною агресією.

Але були і є також численні противники ідеї бойкоту московської Олімпіади. Найчастішим їхнім аргументом є те, що „спорт не вільно мішатися з політикою“. На такому становищі станає, м. і., також президент Міжнародного Олімпійського комітету, англійський лорд Кілланін, для якого існує „спорт для спорту“, а Совєтський Союз — це „Рашія“, яка має висококваліфікованих легкоатлетів, учасників кожної Олімпіади, насправді вишколених на державний коштом професіоналів. Американський Олімпійський Комітет не заохотів діяти проти волі Уряду і прихилився до концепції бойкоту літньої Олімпіади у Москві. Але ось 20 членів американської олімпійської дружини зголосили скаргу до дистриктового федерального суду у Вашингтоні, вимагаючи скасування заборони виїзду американських легкоатлетів на московські ігрища, які порушення персональних конституційних прав. Спонзорє цій скарзі відома американська Унія для громадянських свобод, яка з-правила боронити всіх, яким буцімто діється кривда, що у практиці виглядає, як оборона терористів і злочинців, а не їхніх жертв, лояльних громадян.

В американському і міжнародному світі завелася цікава дискусія, яка виходить поза межі самого спорту і поза межі актуального бойкоту Олімпіади у Москві чи участі у тій Олімпіаді. Ця дискусія, чи спорт, що його рацію існування сформульовано вже в античному часі істинною „у здоровому тілі здорова душа“, чи спорт може і повинен існувати, „сам для себе“, у відірванні від усіх інших ділянок та проблем національного і громадського життя. Чи це тільки власне одна з ділянок того життя, так, як, наприклад, ділянка економіки чи культури. Чи можна відмежовувати непереступно лінійку спорт від „політики“, коли водночас легкоатлети виступають як „представники свого народу, приносячи своїми досягненнями славу цілому народові, бо докзують його справність, його здатність в ділянці тіловиховання та всієї фізичної культури“.

Проте, мабуть, годі таврувати тих 20 американських спортсменів, які покликуються на свої змарнувані засилья, що їх вкладали у підготовку до участі в московській Олімпіаді, годі таврувати їх за брак патріотизму, за egoїзм та індивідуалізм, який для них вищий, ніж зрозуміти державній владі, яка чейже керується інтересами нації. Крайній, мабуть, підхід до цієї події такий, що у 220-мільйонній гуші народу мусить існувати цілий широкий вахляр світоглядів, течій і поглядів, і що така скарга 20 одиниць на тлі власне існування 220-мільйонної нації — це не вартий великої уваги епізод. У новітніх часах ніщо не може існувати за теорією Емануїла Канта, „само для себе“. Родина, як клітина суспільства, — навчання дітей і молоді в школі, — виконання кожної професії, — праця у будь-якій ділянці — все воно вміщується в житті народу і його країни. Ніщо не може існувати у відірванні від народу і країни, усе воно в більшій чи меншій мірі є колісничком в одній великій спільній машині. І тому тих 20 американських амбітних американських спортсменів не мають рації, дармащо мають рацію, що вони особисто наслідком бойкоту потерпіли.

Без уваги на те, чи позовники у цій справі виграють, чи програють, житиме американський нарід і житиме демократія.

МОСКВА ПОЧАЛА ДИПЛОМАТИЧНУ ОФЕНЗИВУ В ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ

(В. Д.) — Минулого тижня дипломатичні представництва в Західній Європі одержали копії промови совєтського амбасадора до Франції Степана В. Червоненка, члена Центрального Комітету Компартії, що її він мав виступити перед малою групою французів яку вважають за певного роду дороговказом і напрямною совєтської закордонної політики.

Москва старастяся знеутралізувати теперішню американську закордонну політику, головю американський бойкот московської Олімпіади.

Промова амбасадора Червоненка, українця з походження, має бути войовничою і несприятливою, яку західноєвропейські політичні спеціалісти вважають офіційною лінійкою Кремля.

Однак, ситуація не є зовсім ясною, бо в той же самий час, коли Червоненко виступає войовничо, Москва натомість висилає різні пропагандні заклики в Західну Європу, які натякають на конечність задержання політики детанту. Ці заклики, мабуть, заохотили британський уряд запропонувати Москві повну гарантію неутральності Афганістану, якщо совєти відтягнуть свої війська з тієї азійської країни. Відомо також, що Москва не дуже спійнється прийняти британські пропозиції.

Обидва аспекти політичної лінії Москви відносно Західної Європи перейдуть строгу перевірку під час відвідни совєтського міністра закордонних справ А. Громика до Франції та можливої візити німецького канцлера, Гельмута Шмідта до Москви, де його запрошено давніше. Цебто, виглядає, що Кремль старастяся послабити вплив американської антисовєтської політики у Франції і Західній Німеччині. Так як Бонн, так і Париж піддержують американський бойкот Олімпіади та накладення економічних санкцій на Іран.

Але документ Червоненка відкидає будь-які можливості на компроміс боку Москви; навпаки, Червоненко намагається відтягнути Західну Європу від Америки, яку він вважає „загрозою для Совєтського Союзу“.

Ще інший важливий аспект документу Червоненка — це його натяк на ширення „Доктрини Брежнєва“. Совєтський амбасадор твердить, що будь-яка країна донебудь у світі „має повне право вибирати собі приятелів і союзників, і якщо зайде потреба, відбити з ними загрозу контрреволюції або закордонної інтервенції“.

У зв'язку з Афганістаном, — він твердить, —

Совєтський Союз не міг допустити до другого Чиле“ (це речення „живи совєтський амбасадор в Бонні, Володимир С. Семьонов), цебто натяк на антисовєтський переворот у Чиле в 1973 році.

Амбасадор Червоненко підкреслює, що СССР домагатиметься всюди „рівності“, якщо мова про „життєві інтереси Совєтського Союзу“. Він також згадав, що Америка не може визначувати обширну Перської затоки чи будь-якої іншої території у світі без того, щоб на її дії Совєтський Союз не протестував.

Деякі західноєвропейські дипломати додають, що в документі Червоненка відкинення Ялтинської Угоди, яка встановила певні кордони в Європі, як „сферу совєтських впливів“ На думку західних дипломатів, це значить ніщо інше як те, що Москва може простягати свої імперіалістичні руки по будь-якій території у світі, якщо це їй обійдеться безкарно.

Документ Червоненка можна також уважати за певного роду відповідь у справі совєтської інвазії в Афганістані — чи вона була тільки „оборонним“ засобом, чи „експансією“. Причиною совєтської висилки збройних сил до Афганістану, — говорив Червоненко, була „можливість упадку революційного уряду“, як теж зосередженість американських морських сил на Арабському морі, які він скарактеризував як „загрозу для південних кордонів Совєтського Союзу“ в Азії.

Атакуючи Америку за її карні санкції проти Ірану, Червоненко перестеріг західноєвропейські уряди в піддержку „агресивної“ американської політики супроти СССР.

Тим часом у Москві 21-го квітня ц. р., напередодні річниці уродни Леніна, біля 5,000 совєтської еліти зібралася у Палаті Конгресів в Кремлі, щоб відзначити цю дату.

Головним промовцем був Борис Н. Пономарьов, кандидат в члени Політбюро та крайовий секретар, відповідальний за зв'язки з комуністичними партіями закордоном. Провідною думкою промови Пономарьова був перегляд зросту комунізму у світі та неспроможність Америки його знищити. На „урочистях“ також були Брежнєв, Косигін і Громико.

До визначних успіхів комунізму, Пономарьов зарахував знищення уряду Поль Пота в Камбоджі, усунення уряду Сомози в Нікарагуа, марксистську революцію в Афганістані, повалення уряду шаха в Ірані та перехід влади в руки повстанців в новій державі Зімбабве, колишньої колонії Родезії в Африці.

РОМАН РАХМАННІЙ ЗА ПРИВЕРНЕННЯ РІВНОПРАВНОСТІ УКРАЇНСЬКІЙ ЖІНЦІ

Знову місяць травень вітас нас своїми зеленими травниками і знову люди українського роду поздоровляють матерів словесними вітаннями, квітами і подарунками. Здається, що в нас так, як в інших людей, які безкомерційного наміру прийняли за свій — цей американський звичай відзначати „День Матері“.

На жаль, за травневим славослів'ям даї тайтєся лицемірна дійсність: українка все ще перебуває на позиції „громадянина другої класи“ у власному українському суспільстві. На ту позицію загнало її чужоземне законодавство, що вкоренилося на території України з приходом чужоземної влади — спершу польської, а потім московсько-російської.

Один із наочних проявів тієї чужоземної спадщини у суспільстві є лицемірний звичай величати мужчизну „жінку „по батькові“. Ось чув я розмову двох приятелів:

— Так, дуже гарно пошанували ми наших матерів, Василю Петровичу!..

— О що правда, то правда Іване Михайловичу. Я завжди був за тим, щоб дівчур виховувати в пошані до матері. Адже це наш великий поет Тарас Григорович Шевченко писав...

— Та не тільки він... А Іван Якович Франко, а Леся Українка, ну, як його там... от тільки, забув як її по батькові величати...

Розмовляють вони отак собі велелудно неначе б ні в них, ні у Шевченка, ні у Франка чи Лесі Українки матерів не було, тільки батьки.

Оборонці жіночих прав

Тим часом Тарас Шевченко звався просто, по-людському: Тарас Шевченко. Своєю батька, він шанував ширю, але все своє життя він оплакував матір, яку „ще молодую — у могилу нужду та праця положила“. Як ніхто інший в нашому народі, Тарас Шевченко, правильно визначив роллю української жінки-матері, як носія традицій і вирощувача нових поколінь борців. І Україну, як край і державу, бачив він, як „Неньку“ й „Матір“, а не як „вітчину“ — щось успадковане по чоловічій, батьківській лінії.

Іван Франко доповнив Шевченкову думку своїми віршами про цінність сліз жінки Русинки України і про родову передачу характеру їхнім дітям, а далі — своєю діяльністю, що мала на меті привернути українці рівноправність у своєму та чужоземному суспільствах. Обидва ці велетні українського духа знали і цінили незмінну роллю української жінки й матері в суспільстві, що не читає творів молодих поетів, не підтримує видавництва, які її творчі йдуть, а тим самим не сприяє розвитку нових напрямків у літературі, а головна увага тепер звернена на „реальні господарські потреби“. Було б час, коли в нас почався рух за піднесення сільсько-господарського життя, щоб витягнути село з біди та недостатків. Не розуміли тоді „Молодомузи“, що спершу треба розбагатіти матеріально, щоб мати можливість підтримувати творчість духової культури.

Цей песимістичний настрій виявляється в перших збірках поезій Карманського: „Ой люді смутку“, (1906), „Блудні огні“ (1907), „Пливем по морю тьмі“ (1908).

У роках 1922-25 Карманський перебував у Бразилії, як представник уряду ЗУНР, а згодом редагував там часописи „Прая“ і „Український Хлібороб“. Його поезії того часу вже не сентиментальні і смутні, а повні патріотичної тематики і закликів до боротьби з окупантами українських земель та пророчими кличами, як у вірші „Воскреснеш Україно“:

Воскреснеш у ліпоти і славі
І під твої скоряться нозі
Покірни у своїй знемозі
Всі супостати і лукаві
Твої кати кривають.

З твоєї гордої коліна
Зросте плем'я нових Самсонів,
Що повалить стовпи кордонів
І виступить мов лавина
З неволі — вільна Україна.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

Воскреснеш, скочаний Титане,
Як встав із гробу син Марії,
І злізай з рідної країни,
Де храм твоєї слави стане,
Усі заличить рани.

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ І УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ, ПОСЕЛЕНИХ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ І ЗЕМЛЯЧКИ!

Державний Центр Української Народної Республіки — зокрема Українська Національна Рада і Уряд УНР — як спадкоємці створеного з волі українського народу на Батьківщині легально існуючого в 1917-20 роках Уряду Української Народної Республіки, беззаперечно стоїть і стоїть на самостійницьких позиціях та продовжує свою діяльність в інтересах національно-визвольної боротьби українського народу проти совєтсько-московської окупації за досягнення свого найвищого ідеалу: виборення державної незалежності і відновлення своєї Вільної, Соборної і Незалежної Держави.

Ця безкомпромісна боротьба за державну незалежність вимагає жертвенності українського народу не лише на рідних землях, а і їхніх братів і сестер, поселених у вільному світі.

Відвічний ворог ідеї Української Незалежної Держави — Москва — ажніє різні методи і засоби у поборенні нашої єдності не лише на рідних землях, а і тут, у вільному світі. Кремлівські володарі добре знають, що в єдності сила народу, а пересваривши нас і поділивши нас на частини чи групи, їм буде легко по одній винищувати та розкладати українську громаду, що перебуває поза межами Батьківщини. Цього ми не сміємо ніколи забувати. Різним наклапам та намаганням поділу і розбиття української спільноти мусимо дати найгострішу відсіч.

Крім моральної допомоги Органам Державного Центру Української Народної Республіки в ескілі, не мусимо забувати і про матеріальну її підтримку.

Розв'яз світових подій та подій на Батьківщині зобов'язують Уряд УНР поширювати свою діяльність, особливо на зовнішньому та пропагандному відтинках.

Вся діяльність Органів Державного Центру Української Народної Республіки і його акції політичного характеру вимагають фінансових засобів, що їх може дати лише національно свідомо українська спільнота на еміграції шляхом щорічних збірок традиційного „Податку 22 Січня“ та пожертв на підтримку ДЦентру УНР. Сучасна мобілізація фінансових засобів не запнела, не зважаючи на ворожу агітацію. Але саме в цей відповідальний момент Державний Центр потребує більше засобів для розгортання різних акцій.

Ми ще раз нагадуємо, що успіх у діяльності Органів ДЦентру УНР, які мають переводити в життя цілком незалежну національно-визвольну політику, в першу чергу залежить від їхніх фінансових засобів, джерелом яких може бути лише національно свідомо українська спільнота на еміграції.

Тому Президія УНРади і Уряд УНР звертаються до всіх українських патріотів, поселених у вільному світі, з проханням активізувати і посилити свою фінансову жертвенність. Хай тепер не буде ні одного прихильника Державного Центру, який не вніс би у фонд Української Народної Республіки своєї річної вкладки: в Америці, Канаді й Австралії 15 доларів, в Англії 5 фунтів та в інших країнах рівноартість 30-ти німецьких марок.

Особливе звернення і прохання до наших промисловців, купців та високооплачуваних осіб, які при добрій волі, при своєму високому матеріальному добробуті, можуть зробити щедрий дар у скарбницю Української Народної Республіки в ескілі.

Сподіваємося, що у 1980 році буде все більше українських патріотів, які не стоятимуть осторонь і складуть свою пожертву у розбудову національно-визвольної акції Органів Державного Центру Української Народної Республіки.

Пересиласмо всім українським громадянам і громадянкам наші сердечні привіти! Щастя Боже!

За Президію Української Національної Ради:

В. Біляв — голова

За Уряд УНРеспубліки:

Т. Леонтьєв — голова

А. Широкопест — керівник Ресорту Фінансів

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

А ПРО ОСНОВНЕ НЕ ЗГАДАНО

Ввічливо прошу помістити в рубриці „Голоси читачів“ кілька моїх зауважень до статті д-ра Володимира Ценка під заголовком — „Він промовував шлях у майбутнє“, присвяченій пам'яті заслуженого громадянина покійного мгра Михайла Мадея („Свобода“ з дня 12-го квітня 1980 р.).

Автор свою дуже цікаву статтю починає зворотом: „Якщо колись історик схоче написати про події нової еміграції, її праці та вклад у наше зорганізоване суспільно-громадське життя в ЗСА, то напевно не зможе поминути скромної дати 17-го вересня 1947 року, коли створився перший Відділ „Самопоміч“ у Філадельфії, що відтак дало початок до заснування Централі в Нью Йорку.“

Кмітливий читач зразу запитається, якді створився перший Відділ, то він мусів бути відділом якоїсь вуж існуючої організаційної надбудови, бо існування такого відділу без тієї основи є неможливе і нелогічне. Як такий нелогічний відділ міг стати початком до заснування централі?

Воно трохи дивно, що це висказав д-р Ценко, який був доволі глибоко і заслужено головою Відділу Самопоміч у Філадельфії і одночасно входив в склад головної управи Централі в Нью Йорку.

Насправді було інакше. З ініціативи п-і Марії Хомині

Нью Йорк, Н. Й.

Петро Андрусів

КАНАДСЬКА ТЕЛЕВІЗІЙНА СІТКА СІ-БІ-СІ не передаватиме Олімпійських ігор в СССР з уваги на заповіджений Канадським олімпійським союзом бойкот, як протест проти інвазії СССР на Афганістан. Речники СІ-БІ-СІ твердять, що вони втратять 2,4 мільйона доларів, що їх названа мережа внаслідок „за права передачі технічної влаштування“.

Осип Залеський ПЕТРО КАРМАНСЬКИЙ (Спогад з нагоди сторіччя народини поета)

У 1909-му році прийшов до гімназії у Золочеві новий учитель, українець, Петро Карманський. Гімназія була „польська“, себто з польською мовою навчання, а що приблизно одна четвертина учнів були українці, українська мова була предметом навчання „умовно обов'язковим“, себто учні українці були обов'язані вчитися цієї мови і для навчання її прийшов вчитель Петро Карманський, відомий поет. Навчання української мови в Золочівській гімназії не було на високому рівні, вчили її вчителі українці, але не мовники. Шойно коли в 1906 році до гімназії прийшов проф. Михайло Галушчинський, він поставив навчання української мови на рівні з іншими предметами, а мн, учні, побачили, що цієї, хоча рідної, мови не знаємо, бо написане домашнє завдання (у четвертій класі) оцінив професор лиш в одного учня доброю оцінкою, у двох або трьох — достатньою, а решту, яких п'ятнадцять — недостатньою. Добру оцінку отримав Іван Лизанівський, який пізніше, як студент Львівського університету, був секретарем Івана Франка, а згодом міністром преси й пропаганди в уряді УНР.

Професор Галушчинський підчив нас української мови та зашавив нас, тому коли по трьох роках на його місце прийшов Карманський, ми могли вже читати і розуміти твори сучасних поетів, членів „Молодої Музи“, до якої належав також Карманський. Ми були горді з того, що нашим учителем є знайомий український поет. Мандрівний український театр, заїхавши в Золочів, ставив драму Грільпарцера „Хвилі моря і любови“ у перекладі П. Карманського, і це ще більше піднесло професора в наших очах. В тому році наша класа приготувала концерт в пошану Тараса Шевченка; в укладенні програми допоміг нам багато проф. Карманський. За його порадою запроси-

ли ми двох солістів-співаків, учнів української гімназії у Львові, щоб піднести „стиль“ концерту та зробити його кращим від подібного концерту в честь Адама Міцкевича, який влаштували учні гімназії осінню, а Шевченківський вєсно, кожного шкільного року. Концерт починався доповіддю учня, а кінчився словом професора української мови, шим разом проф. Карманського. Його слово було наскрізь поетичне і формою і змістом і заімпонувало не лиш нам, учням українцям, але й нашим товаришам і професорам — полякам.

У вивченні української мови була нам допоміжною шкільна бібліотека, що її розбудував проф. Галушчинський, а також тайний учнівський гурток під проводом згаданого вже учня І. Лизанівського. В гуртку давали ми короткі доповіді на прочитані нами теми і дбали про це, щоб і доповіді і дискусії були в добрій українській мові.

Згадуючи Карманського як учителя, треба хоча коротко сказати про його життя і творчість. Століття з дня народження Карманського вже минуло, бо народився він 29-го травня 1878 року в Галичині. По закінченні науки в гімназії, записався на філософський відділ Львівського університету, але по році залишив Львів і виїхав у Рим студіювати теологічні науки. Про часи його перебування у Римі він згадував не раз під час лекцій в гімназії, навістлюючи велич давньої римської культури, зокрема мистецтва, з чого користали деякі наші люди, що студіювали в Італії. Теологічних студій Карманський не закінчив, а повернувся до Львова і продовжував студії української мови в університеті. Згодом пішов працювати як учитель гімназії, спершу в Золочеві, а відтак у Львові. Вже як студент університету почав писати поезії і разом з іншими молодими поетами і мистцями, такими, як Василь Пачовський, Богдан Лепкий, Остап Луцький, Степан Чарнецький, Осип Турянський, Михайло Рудницький та іншими, оснували літературне об'єднання модерністів „Молода Муза“. У своїх творах вони старалися привади зі старою сентиментальною побутовою й іти за новими течіями, які нуртували тоді в Західній Європі. Вони дивилися неприязним оком на „старі“ суспільство, яке не підтримувало їх, бо їх не розуміло. Карманський не раз критично висловлювався перед нами, учнями, про наше

Вільна Олімпіада в Торонто

Заходами представників поневоленого Радянського Союзу, відбуваються в дні 4-5-6-го липня, 1980 р., у спортивному комплексі Сентеніал Парк Етхік, Канада, «Вільна Олімпіада 1980». «Вільна Олімпіада» відбудеться напередодні запланованих ігор у Москві. Ціль «Вільної Олімпіади» — поневоленого Радянського Союзу народів є трояка:

1) Вказати на відсутність поневоленого Радянського Союзу народів у запланованій Олімпіаді в Москві. Натомість змагання цих народів змушені виступати на Олімпіадах та інших міжнародних змаганнях як члени «радянських» або «російських» спортивних команд. Там самим їхні спортивні досягнення ідуть на користь Радії — поневолювача їхніх власних націй.

2) Дати змогу спортивній молоді, яка походить із поневоленого Радянського Союзу народів, вільно змагатися під своїми власними національними прапорами і емблемами.

3) Спортивною акцією створити мобілізаційний чинник, який посилює рух за бойкот Олімпіади в Москві, і рівночасно дасть змогу, що раз вказати на імперіалістичний зміст та інтенції Радянської Росії, яка виключила у свої агресорські плани навіть Олімпійський Рух і спорт взагалі.

В спортивній частині «Вільної Олімпіади 1980» заплановано змагання чоловічого м'яча, відбійники, ковзанки, легкоатлетика і стрільня. В розважальній частині буде культурно-мистецький фестиваль, офіційне прийняття

Організаційний комітет

ГАРОЛЬД КОВІНГТОН, 26-РІЧНИЙ ЛІДЕР ОДНОЇ з кількох груп, які творять Американську нацистську партію, вправді програв у правоборах Республіканської партії на становище генерального прокуратора у Північній Кароліні, але здобув 56,000 голосів (43 відсотки). У цьому стейті є 56,000 осіб, які є або нацистами, або дурнями. — заявив Ковінгтон, додаючи, що «якщо заглянути під шкіру консерватива, то знайдете нациста, так як під шкірою ліберала знайдете комуніста».

2-ий Відділ ООЧСУ в Нью Йорку
вплатую

в неділю, 18-го травня ц. р., о год. 5-й по пол.
у великій залі Дому УВФронт у Нью Йорку
при 138 Друга Авеню

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
Проф. ЯРА СЛАВУТИЧА
на тему:
„РЕЙДИ УПА“, розділ з поеми „МОЯ ДОБА“
присвячений
ГЕН. ТАРАСОВІ ЧУПРИНЦІ-ШУХЕВИЧЕВІ
Запрошуємо наше Членство та Українське Громадянство до численної участі.

Година Українських Мелодій
Радіотелепередача Романа Мариновича
Неділя, 18 травня 1980 р., год. 12-та для
Українське Село — Бавнд Брук, Н. Дж.

ВЕСНЯНИЙ
ФЕСТИН-ПІКНІК
Грає відома оркестра „Коломийка“
— М. Шварка
Вступ \$3.00 для старших, \$1.50 для молоді і емеритів.
Дохід на фонд Української Телевізійної Програми.

УВАГА! СІРАКУЗИ І ОКОЛИЦІ

Управа церкви св. Луки в Сиракузах, Н. Й.
широко запрошує Українську Молодь і Старше Громадянство на:

ПЕРШУ
ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ
яка відбудеться
в новій чудовій церковній залі
при 3290 Ворнес Род, Рт. 173, Норт-Вест
дня 24 травня 1980 р., початок о год. 8:30 веч.
І до ?
Гратиме чудова українська оркестра „Коломийка“
• Приємна атмосфера, смачна перекуска, добрий і багатий буфет.
• Радо вітаємо Вас на заставі, а заважтеся найліпше!
• Учась прихід із забави — на будову нової церкви.
Телефон: 488-3472. **УПРАВА**

ЗА ПРИВЕРНЕННЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

вона не особа... Різниця між ними була одна, і то суттєва: російське жіноцтво було „закабалене“ у своїй панівній нації, а українське жіноцтво у великодержавному та у власному суспільстві. Чому? Бо українці підкорилися чужому законодавству і пройнялися духом московського чоловічого шовінізму.

Реакційний совєтський лад

У Совєтському Союзі, що насправді являв собою російську великодержаву, щороку в березні офіційно відзначають шумно і криливо „Міжнародний день жінки“. Однак жіноцтво в СССР такою самою мірою „закабалене“, як було воно за царату чи навіть ще гірше.

Так званий прогресивний лад у СССР розширив рамки жіночої панщини чи кріпаччини на ділянку, про яку царський режим навіть не думав. Жінка в СССР замита і чистить вулиці, а не тільки „уборні“, жінка мурує доми і працює в копальнях при найгірших і найтяжчих зайнятках. Мужчини там найчастіше виконують роллю (згідно зі словником академіків совєтських) „наставників“ і „надиригів“. А так, вони — мужини — віддають державними справами, партійними справами, судовими, редакційними і іншими „відповідальними“ справами „країни перемішного соціалізму“.

Ніде в світі не зневажали жіночої істоти так дошкульно, як саме у російському Совєтському Союзі. Може знайдеться якийсь науковий працівник, який написав про те, як обурливо, образливо і підло говорять совєтський мужина, а зокрема

москаль, про жіноцтво. Ледве чи така друга нація, яка б так брудно лаялася в жінок і матерів, як лаялися москалі і психологічно русифіковані етніки. Так, правду написав Микола Холодний у вірші „Монолог Франка“: „Російська мова в душу нам плює“.

А плюс вона українцям і українкам не лише словами, але й поглядами.

Одне з тих понять — це фальшиве уявлення про нижчість жіночої істоти.

Забута пересторога

На початку 1920-их років молоді українські письменники (Юрій Яновський, М. Хвильовий, Микола Куліш) перестерігали своїх сучасників перед цим сучасно-московським, неукраїнським звичаєм уживання „отчества“, себто по батькові. Сьогодні, коли в українській вільній пресі дедалі частіше трапляються ці „отчества“ (навіть у відношенні до лютих ворогів української нації!) ніби, мовляв, з пошани до батька того чи іншого діяча, доводиться сказати на весь голос:

— Досить лицемірства! Визволення народу з чужоземної неволі розпочинається не від збройних сутичок, але насамперед від перерізання психологічного павутиння, що ним чужоземний павук обмотав національний розум і національну гідність. Відзначаючи „День Матері“, нам усім треба насамперед привернути достойне місце, що його посідала в житті українського народу жіноча істота українського роду. Бо це один із суттєвих аспектів психологічного відокремлення українців і українколюбів від московсько-російської рабської спадщини.

ДЕПАРТАМЕНТ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ЗСА передбачує велику нестачу харчів в Афганістані літом цього року. Департамент опублікував цифри, які вказують, що збіжжя, продукція Афганістану за минулий рік упала на 14% нижче від 1978 року. Большевики обіцяли імпортувати 140,000 тонн збіжжя в короткому часі, бо вже в різних місцевостях появилися дошкульні перериви в постачанні харчів.

ПРЕЗИДЕНТ ЄГИПТУ САДАТ ЗАПРОПОНУВАВ відложення на якийсь час ізраїльсько-єгипетських перемовин у справі автономії для палестинців на територіях зайнятих Ізраїлем. Ізраїльський міністер війни заявив, що „розходження в цій справі між Єгиптом і Ізраїлем“ є дуже великі, а Сол Ліновіч, представник Президента Картера для тих справ поінформовав, що далі розмови покищо відбудуватимуться в підкомісіях.

„ВИБОРИ З ПЕРЕШКОДАМИ“ В ІРАНІ скомпліковані боротьбою між іранськими урядовими військами і курдськими повстанцями. На вимогу військового командування іранських військ уряд відкинув вибори в цілому ряді міст і населених пунктів. Чи це вплине на речення скликання іранського парламенту, який визначений десь на половину червня, дотепер, ще не відомо. Зате Хомейні потвердив, що власне сесія парламенту вирішить долю американських закладників.

КИТАЙ, ЯКИЙ ДОТЕПЕР ПОСІДАВ ТІЛЬКИ ракети середнього засягу, згідно з повідомленням „Нового Китайського Агентства“ з Пекіну, випробовуватиме в обширі островів Джибуер на Півдні Тихого океану, міжконтинентальні ракети. Ракети, вистрелені з Північного Китаю зроблять околиці тисяч миль, заки досягнуть свою ціль. Пробні відбудуться від 12-го травня до 1-го червня. Китайські кораблі для контролю точності пришлю вже відділи на місце призначення. Так само літаки візьмуть участь у тій операції.

ПОЖЕРТВИ

на **УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ** в Нью Йорку
замість квітів на савку могили

бл. п. Ізідори Петрівни
Косач-Борисової
почесної членки Союзу Українок Америки

по 100.00 дол. — Оксана Управа СУА в Нью Джерзі;
по 50.00 дол. — Олена Якубович;
по 25.00 дол. — 24-й Відділ СУА, Нью Джерзі, 47-й Відділ, Рочестер;
по 20.00 дол. — Олександра Бражчик, Марія Даниш, Людмила і Ілля Демиденки, Ольга Сергієва;
по 15.00 дол. — Стефанія Пушкар, Надія Сатличка;
по 10.00 дол. — Лідія і Вадим Андрійовічі, Лідія Бурачинська, Тамара Веремієнко, Наталія Даниленко, Марта Данилюк, Іванна Дмитренко-Ратич, Віра Кліш, Адела Мірошніченко, Ірина Полівеко, Марія Ржепелська, Зіна Захарченко, Микола Роговський, Ірина Руснак, Микола Стасів, Ніна Строкат, Надія Фат, Ольга і Богдан Фостик, Віра Якубовська, Михайло Якубовський, Приса Яцук;
по 5.00 дол. — С. Гаврилюк, М. Ганін, Діма, Анна Пашенюк, П. Матіє, С. Саніаренко, Тарас Семчишин, А. і О. Трачук, О. Ф. Л. Олексія, Наталія і Петро Хоподні, Михайло Черешньовський;
по 3.00 дол. — Марія Дигдалевич, Анна Кузьмія, Люся Сердюк;
по 2.00 — Роза Марко.

Широко дякуємо всім Жертводавцям.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Пам'яті о. д-ра Венедикта Сютіка, ЧСВВ, пароха Амстердаму

(У 40-й день смерті)

Св. п. о. д-р Венедикт Сютік

Відзначування сорокового дня смерті померлої людини належить до нашої традиції і звичаю. В ньому криється біль нашої серця по втраті дорогої особи, якої не хочеться ніколи забути.

У вівторок, 8-го квітня цього року — це був Світлий Вівторок, коли серед нас скрізь лунав радісний привіт „Христос Воскрес!“ і пісню тропаря „Смертю — смерть подолан!“ з величавали ми Воскреслого Христа, — невіддільно наша радість із сумом об'являється. Цього дня вранці на удар серця помер наш дорогий душпастир о. Венедикт, ЧСВВ, парох Амстердаму, Н. Й. Відійшов від нас ревний священник, людина глибокого знання, великого життєвого досвіду й організаційного хисту.

Похоронами займався місцевий парафіяльний комітет. В них взяли участь оо. Василіяни, до яких належав св. п. ієромонах Венедикт, під проводом свого протоігумена о. Патрика Пащак, ЧСВВ, і доповіді наші священники оо. мітрати: В. Середович і В. Андрійчук, о. декан Б. Волошин, сов. Б. Смик; парохі: Т. Гуняцький, В. Мак, В. Джулі та інші. Були присутні духовники латинського обряду і повна церква наших парафіян.

Після відправ тлінні останки Отця-Пароха відвезли на епархіальний цвинтар Св. Духа в Гамптон-бурі, Н. Й., де оо. Василіяни мають свою Гробницю.

Отець Венедикт Сютік походив із Західної України. Народився в селянській родині Дмитра й Агафії, з дому Ференчак, 14-го березня 1919 року в селі Волянчиків, повіт Мостиська. Після народної школи вчився в гімназії оо. Василіянів у Бучачі і вже змалку приліг думкою до оо. Мисіонерів і після закінчення гімназії вступив до Василіянського новіціату в Крехові. Тут склав тимчасові обіти в 1933 році Богословські науки почав у Кривині, а університетські — з практики восточної хуртовини — закінчив закордоном у Чехо-Словаччині, завершуючи їх докторатом філософії у Празі і поглиблюючи на Вюрцбурзькому університеті у Відні. Вічні монаші обіти зложив у Празі 1941 року, а на свячення висвятив його Владика Станіслава Зела в Олукувках на Чехо-Словаччині в 1943 році.

Душпастирська праця о. д-ра Сютіка не була легка. Після війни разом з іншими отцями Василіянського Чину він дістався до Канади, де навчав у Духовній семінарії в Грімсбі, Онтаріо. Відтак душпастирство в Оттаві, Канада. З часом його перенесли до Америки, і тут

У 1979 році з РУК ТЕРОРИСТІВ ЗГІНУЛО 587 ОСІБ, в тому числі 12 американців, — твердить Центральна Розвідка Агенція (СІ-АЙ-ЕЙ) на підставі даних, які вона прибирує з 1968 року. Обидва числа становлять рекорди за останні 11 років. Майже половина терористичних нападів мали місце в індустріалізованих країнах Західної Європи і Північної Америки. Звідомлення Агенції вичисляє 47 палестинських і 7 іранських терористичних груп, які були відповідальні за більшість нападів і вбивств. СІ-АЙ-ЕЙ передбачує зріст терористичних акцій у біжучому році і рекомендує ряд протизаходів.

в **СОРОКОВИЙ ДЕНЬ** відходу у вічність
нашого Дорогого
МУЖА, ТАТА, БРАТА, ШВАГРА І ВУЯКА

бл. п.

ГРИГОРІЯ МОЧУЛИ, мол.

у вівторок, 20-го травня 1980 року

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в **Катедральному Храмі у Філадельфії, Па.,**
о год. 8-й ранку
і в **церкві св. о. Миколая в Пассейку, Н. Дж.,**
о год. 6:30 ранку.

Про паскалі молитви за душу Покійного просить —

Родина Мочули

ГЕНРІ КІССІНДЖЕР, КОЛИШНИЙ ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ЗСА, заявив, що він підтримував би кандидатуру Рональда Регана у президентських виборах проти президента Джіммі Картера. Він сподівається, що Реган спримує свої погляди вже в найближчому майбутньому. Кіссінджер, який виступав перед Лігою проти знеславлення Б'най Б'рит в Нью Йорку, також заявив, що він телефонував до президента Картера в день проголошення невдалої спроби звільнити американських закладників в Теграні і висловив йому свою підтримку.

ПОДЯКА

Дня 3. березня ц. р. розпочався з цим світлом

св. п. проф.

ДАМ'ЯН АНТОНОВИЧ
ГОРНЯТКЕВИЧ

Віль від цієї розлуки посвячуємо Господеві, який покликав нашого Покійника в кращий світ, а з глибини душі хочемо подякувати всім тим, що були з нами думками, співчуттям, привітанням на панамідах та на похоронних відправах і відправили Покійного на місце вічного спочинку.

Наша велика вдячність Його Святості Патріархові Йосифу за відправлення св. Заупокійної Літургії та за слова призначення для дорогого нашого Покійника за його вірність справі Патріархату нашої Церкви та за співчуття для нас. Нашому пароху о. д-рові Богданові Волошині дякуємо за часті відвідини і св. Причастя в шпиталі і вдома та за похоронні відправи в Кергонсконі і в Бавнд Бруку.

Ми вдячні нашому вірному другові д-рові Миколі Барусевичеві за промову після панаміди, як рідного мистецтва Михайлові Морозові, що попросив Покійного над відкритою могилою. У промові під час трини панаміди ширшу працю Покійного в до часу виконання установ редактора Василь Камчар і Василь Пасичник під патріархального руху, а професор Григорій Костюк від УВАН і Ярослав Падок від ИТІП. Д-р Ярослав Ошудяк розказав про Покійного в Учасу виконання Покійним полхронії церкви в Учасу Д-р Леся Ткач задала працю Покійного на Курсах Українознавства в Ньюарк-Ірантоні, а мистец Михайло Черешньовський промовляв від ОМУА. Наш дорогий Іванко Бровицький поділявся спогадами про свого Покійного Дядька в родинному житті. Усім ім наша щира вдячність.

Неможливо згадати тут поимено усіх дорогих нам Івань, що жертовно займалися встановленням трини в правдиво християнському дусі. Збірку на дорогий Покійному цілі замість квітів на його могилу передав д-р М. Барусевич. Намисто дуже дорогий дар Покійному це пошестя на св. Літургії і на церкву преса. Трійд в Кергонсконі. За внаєс труд і жертовність усім сердечко дякуємо і молимо Господа, щоб винагородив їх сторицею.

Дружина і Син з Родинною

ПОЖЕРТВИ, ЗЛОЖЕНІ ЗАМІСТЬ КВІТІВ
НА СВЯЖУ МОГИЛУ

НА ПАТІРІАРХІЙНИЙ ФОНД:

По 50 дол. — Марія Бровицька, д-р Ярослав і д-р Дарія Микитюк, Марія Р. Форестина, Ярослав і Катерина Червонык.
По 25 дол. — Володимир і Теодозія Бровицькі, Іван і Дарія Бровицькі, Люба Бровицька, д-р Юрій Карпачик, д-р Василь Падівор.
По 20 дол. — Софія Андрійчук, д-р Володимир і Марія Бабій, д-р Микола і Святослав Барусевич, Михайло Куріляк, Михайло Кухліш, інж. Володимир Левчицький, Михайло і Ірина Мороз, ред. Василь і Дарія Пасичник, д-р Володимир і Марія Семків, Марія Станіславська, Дарія Хухра, Марія Червонык, Володимир і Марія Юркевич.
По 15 дол. — Кость Гречак.
По 10 дол. — Володимир і Марія Баруга, д-р Роман Барановський, Михайло і Ольга Бодлак, Юрій Гаврилюк, д-р Богдан Коидра, Іван Кульчицький, Люба Левчицька, Михайло Лучин, Стефан Орловський, Ярослав Ошудяк, Зенон і Ольга Савчук, д-р Володимир і Ярослав Ціханський, Володимир Ціпа, Ольга Яримович, Петро Яців.

НА УКРАЇНСЬКУ ВІЛЬНУ АКАДЕМІЮ НАУК:

По 100 дол. — д-р Роман Лисак.
По 30 дол. — інж. Антін і Ірина Шарунович.
По 25 дол. — інж. Андрій Барашин, Володимир і Теодозія Бровицькі, Іван і Дарія Бровицькі, Люба Бровицька, д-р Олег Воліньський, д-р Михайло і Дарія Дудра, д-р Олена Карпачик, Дарія Ціпа.
По 20 дол. — Микола і Ева Гнатів, інж. Орест і Оксана Клофас, Йосиф і Софія Мачук, Анатоль і Євгенія Паскачевські, Орисен Сучак.
По 10 дол. Дарія Вітанович, Богданна Воліньська, Ольга Демисенко, Любомир Дражковський, Антін Змії, Іван Корвицький, Володимир Сенежак, Галина Хамула, Михайло і Омеля Ціпка.

НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ:

По 20 дол. — інж. Ярослав і д-р Леся Ткач.
По 15 дол. — д-р Ольга Богатик, д-р Юрій і д-р Ольга Рубай.
По 10 дол. — Іванна Коваль.
Роза Шуль зложила по 5 дол. на УВУ, на КОДУС — Сарсаль і на Енциклопедію Українознавства.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ЦЕРКВИ ПРЕСВ. ТРИЦІ В КЕРГОНСКОНІ

По 25 дол. д-р Роман Патріло.
По 10 дол. — Лев Бубель, Онуфрій і Марія Литавка, Григорій і Анна Мокляк.
По 5 дол. — Ольга Яримович.
Сума цілої збірки: 1.430 дол.

Помолімося за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів
Фонду Катедри Українознавства

Впрп. о. протопреса. Іван Ткачук відслужить Заупокійну Святую Літургію, в п'ятницю, 23-го травня 1980 року, о год. 10-й ранку, в УПЦІВІ Всіх Святих в Нью Йорку, Н. Й., за Благенною Пам'яті:

ЮСТИНУ РУДЯКА
СТЕФАНА НАКОНЕЧНОГО
ІОСИФА НАКОНЕЧНОГО
КАТЕРИНИ ШИПІЛІВУ
ВОЛОДИМИРА ФІОНТА

ТЕОДОРА ГЕЛЕМЕЯ
ВАСИЛЯ ГАВРИЛЬЦЯ
ВАСИЛЯ ГОЛОВЧАКА
ВОЛОДИМИРА БАЛІСА
ВАСИЛЯ ПІДСТІГАЧА

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. протопреса. Іван Ткачук у вересні ц. р.

Всіх ВП. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправ Заупокійної Богослужби, щоб поєднатися з нами в поході молитов до Всевисшнього за тих, що творили добро.

Вічна пам'ять померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Конференція УВАН у ЗСА, присвячена В. Винниченкові

3 нагоди сторіччя від дня народження Володимира Винниченка, видатного українського письменника і політика, Українська Вільна Академія Наук влаштувала 26 і 27-го квітня в Нью-Йорку, у великій залі Академії, дводенну наукову конференцію. Доповіді прочитали українські вчені, переважно професори американських і канадських університетів. Один з доповідачів був американець італійського походження.

Конференцію відкрив професор Юрій Шевельов, президент УВАН у ЗСА. Він сказав, що Володимир Винниченко був багатогранною людиною і, щоб охопити всі аспекти його творчості і діяльності, наукова конференція мала б працювати не два дні, а два тижні. Професор Шевельов коротко сказав про Володимира Винниченка як письменника, почавши з власного спогаду. В середині 1920-их років, коли в Українській ССР був НЕП (нова економічна політика) і дозволяла приватну ініціативу, шістьнадцятилітній Юрій Шевельов працював у підприємстві „Бібліотека на дому“ і розвозив книжки читачам по домах. Клієнтами були переважно жінки відпочивальні партійних робітників і неспадкові. Українська література для них не існувала, російську літературу вони не любили, а все читали західно-європейських письменників у перекладах на російську мову. Єдиний український письменник, твори якого вони хотіли читати, був Володимир Винниченко. Вони воліли читати його твори в перекладі на російську мову, але коли перекладач не брав до уваги, то читали Винниченка і українською мовою. Отже, Володимир Винниченко прокладав шлях українській літературі до читачів інших національностей. Він був першим українським письменником, якого читали на Україні ті, що мало знали українську мову. Його твори захоплювали. Для них була характерна динамічність сюжету і висунення певних проблем.

Всього на дводенній конференції, що відзначила сторіччя народження Володимира Винниченка, було прочитано одинадцять доповідей. Три з них висвітлювали суспільно-політичні погляди Винниченка і його політичну діяльність. Сім доповідей говорили про Володимира Винниченка як письменника. Одна доповідь була спогадом про те, як українська студентська молодь 1920-их років ставилася до Винниченка.

Іван Лисяк - Рудницький, професор східно-європейської і української історії в Альбертському університеті в Едмонтоні, Канада, прочитав доповідь: „Суспільно-політичний світогляд Володимира Винниченка у світлі його публіцистичних писань“. Доповідач окреслював погляди на соціальне і національне питання. Як співтворець Третього і Четвертого Універсалів Української Центральної Ради, Винниченко стояв на позиціях самостійності Української Народної Республіки. В соціальному

питанні він прийняв „радянську“ платформу. Володимир Винниченко шукав синтезу національної і комуністичної революцій. Його погляди були близькі до поглядів боротьбістів (ліві соціаліст-революціонери), укапістів (члени Української Комуністичної Партії — ліві соціал — демократи) та опозиційних елементів у КП(б)У. Володимир Винниченка можна вважати одним з ідеологів українського національного комунізму.

Роман Ільницький прочитав доповідь: „Володимир Винниченко як політичний діяч Центральної Ради і Директорії — роки 1917-1919“. Доповідач нагадав, що до революції Винниченко був соціал-демократом, коло п'ятнадцяти років перебував то в тюрмі, то на еміграції, то у підпіллі. Революцію 1917 року прийняв з ентузіазмом. Став головою першого українського уряду — Генерального Секретаріату Української Центральної Ради. Його політика у взаминах з Тимчасовим урядом Росії відзначалася легалізмом і політичним мінімалізмом. Він відкладав важливі державні рішення до скликання всеросійських і всеукраїнських установчих зборів.

Після Жовтневої революції Центральної Рада оголосила, що не визнає комуністичного уряду Росії. Ленін послав на Україну війська. Коли комуністичні війська окупували Київ, Винниченко не відступив на Житомир, а перебував у підпіллі, вивчав настрої народу.

Під час гетьманської влади Винниченко очолював Український. Національний Союз, що підготував і підняв повстання проти Гетьмана. Від листопада 1918 року до лютого 1919 року Володимир Винниченко був головою Директорії Української Народної Республіки. Він запропонував „радянський“ устрій на Україні, який мав би відрізнятися від більшовицького в Росії, допускаючи існування багатьох політичних партій і відкидаючи диктатуру. Однак, більшість українських партій Винниченка не підтримала і, закладаючи їм праву політику, Винниченко вийшов з українського уряду.

Д-р Тарас Гунчак, професор історії в Раттерському університеті, доповідав на тему: „Володимир Винниченко і Симон Петлюра“. Доповідач сказав, що взаємини цих двох визначних політичних постатей Української революції 1917-20 років є проблема не тільки персонального конфлікту, а проблема зудару двох політичних концепцій. Симон Петлюра був безкомпромиссовим ворогом комунізму і боровся за демократичну Українську Народну Республіку. Володимир Винниченко став на позиції національного комунізму.

Шість доповідей висвітлювали різні аспекти літературної творчості В. Винниченка.

Професор Ілліноїського університету Богдан Рубчак прочитав доповідь — „Винниченкова драма „Між двох сил“ і „Патетична соната“ Миколи Кулі-

ша“. Проф. Б. Рубчак стверджував, що Володимир Винниченко — це міст між українською літературою 19-20 століття і літературою українського відродження 1920-их років. Зокрема Винниченко мав великий вплив на Миколу Хвильового, також на Валерія Підмогильного. Проф. Б. Рубчак провів паралелі між п'єсами „Між двох сил“ Винниченка і „Патетична соната“ Миколи Куліша. В обох п'єсах дія відбувається в дні Української революції, обидві п'єси алігоричні, герої п'єс і люди з їх безпосереднього оточення втілюють політичні сили, що в той час боролися за Україну.

Валерія Ревуцький, професор Університету Британської Колумбії, у своїй доповіді порівняв драматичну творчість Володимира Винниченка і англійського письменника Сомерсет Моєма. Стиль драм обох письменників, що творили приблизно в той же час, дуже подібний, обоє були під впливом Генріка Ібсена, ставили питання моралі суспільства.

Данило Струк, викладач Торонтського університету, говорив про проблематику моралі в творах Винниченка. Володимир Смирнов, викладач Мек Мастерського університету в Канаді, говорив про фантастичний роман Винниченка „Соняшна машина“, написаний у двадцятих роках, і про технологічні та соціальні передбачення в цьому романі, які частково здійснилися.

Григор Лужницький, дослідник історії українського театру, говорив про постановки Винниченкових драм у модерному театрі Олександра Захарова у Львові.

Леонід Рудницький, професор Ля Саль коледжу у Філадельфії, який досліджує історію італійського театру, доповідав, що славетна італійська артистка Емма Грамматика, яка мала у місті Турині власний театр, ставила драму „Врехня“ і грала в ній головну роль. „Врехня“ була в репертуарі театру три роки і була виставлена триста разів.

Професор літературознавства Петро Одарченко виступив із спогадами про те, як українські студенти в двадцятих роках, у Полтаві і Ніжині, з захопленням читали твори Володимира Винниченка.

Конференцію, присвячену сторіччю до дня народження Винниченка, закрав проф. Григорій Костюк, голова Комісії для вивчення і публікації літературної спадщини Володимира Винниченка. Він сказав, що дводенна конференція є тільки початком всебічного вивчення літературної творчості політичної діяльності Володимира Винниченка.

Під час конференції бу-

Виставка образів Віри Юрчук у КУМФ у Торонті

Ідейна спрямованість, технічна досконалість і художня краса образу впливає на людину великих зацікавлень. Також майстерська техніка при живанні різномірних засобів і естетична форма мистецького твору чомусь притягає глядача нібито оглядати картину зблизка. Але головним критерієм оцінки даного твору була і надалі лишається художня ідея. На протязі майже 20 років творчих старань і шукань здобувся мистик Віра Юрчук на ці характеристичні риси в мистецтві.

Віра Юрчук виставляла в Канадсько-Українській Мистецькій Фундації свої кількадесят робіт, над якими довго працювала протягом двох років. Виставка тривала від квітня 13-го до 26-го цього року, естетичні враження з якої будуть багатоманітними довшою пам'ятатися. Кожний мистець бореться за оволодіння даною технікою, і якимось чином маніпулювати акриловою технікою вирізняє Віру Юрчук.

Віра Юрчук можна було б розділити на дві групи. Досконале знання техніки акрилу, надавання їй на полотні творить дуже чітко окреслену групу здійснених творів. Підхід до художньої ідеї втілений в образну форму, де сама ідея у мистикі переважно втілена в рослину, цвіт маку, маю, рожі, соняшники, і має у нас „любителей мистецтва, особливий і специфічний зміст. Вже сама краса квітів збуджує людину, навіть викликає любов до природи. Самі назви деяких праць, як наприклад, „Запах краси“, „Пахне свіжою травою“, „Вночі ростуть дерева“, „Зелений дощ“, нам говорять про лірику, поезію, спів природи. Тому ця група творів своєрідністю художньо-емоційного відчуття нас сильно вабить зблизка подивляти. Певна гама кольорів, площинно поділені на форми прямокутників з хроматичними відтінками іноді теплих, то

зимних, з яких яскраво виокремлюється даний цвіт, впливають на глядача. В образах Віри Юрчук органічно й гармонійно поєднуються природа і людина. В оремних образах цієї групи пробиваються підпорядковані тони фольклорних мотивів декоративного значення. Друга і ольша кількістю картин група — це результат довгої роботи і терпеливості тому, що мистикня вживає різномірні засоби майстерської техніки, а саме: олівець, гваш і в деяких місцях — чорне перо. Кожний спосіб накладання потребує свій час для підготовки, детальної проробки даного сюжету, композиційної структури, а також найголовніше — для гармонії кольорів. Тут так само природі домінує, але мазок є більш широким, свободним, з тонкою передачею світла і кольору. Мистикня вільно володіє засобами цієї техніки. Використовуючи багатство палітри, Віра Юрчук відтворює загальні моменти з життя природи, передає рух світла й повітря та переливчасту гру теплих кольорів в одному чи зимних у другому образах. Також певна Віра зосереджує свою увагу на привабливих мотивах, збуджуючи глядача відчуття в них образну красу і змістовне значення. Мистикня пошукує і розкриває внутрішню правду в деяких своїх образах. Ці твори пройняті душевною симпатією мистикні до своїх, можливо, товаришів. Сповнені ліризму жіночі постаті „Діва“, „Молода“, „Жінка з Волині“ та інші. Ще три картини відображають окрему тематику — повну закоханість в життя та духовно-релігійну чистоту жінки. Виставка мистикні Віри Юрчук показала шанувальникам мистецтва плідний творчий процес, викликає потребу збагатити наші мистецькі поля, і тим підкреслює, що свідоме покликання до мистецтва буде вести її до творчих досягнень і в майбутньому.

Павло Лопата

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР...

(Закінчення зі стор. 1)

тар Москві узгоднював конференцію Варшавського пакту у Варшаві і її ухвали, які мають бути заплановані на четвер, 15-го травня. Згідно зі загальним переконанням, яке може оправдатися або ні, блок очолений Москвою розпочне широкомасштабну „мирову“ офензиву, якою захоче знов перехопити в свої руки роль „захисника миру“, як це він уже не раз робив, щоб злагодити той важкий удар, який був напад на Афганістан та буди́мто

мирною поставою склонити держави Заходу до відступу. Зразу після розмов у Брюсселі державний секретар Москві відлітає до Відня, щоб в імені ЗСА взяти участь у відзначенні 25-ліття закінчення окупації Австрії у наслідок Другої світової війни. З нагоди того відзначення буде там і совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико, з яким секретар Москві має заплановану зустріч. Ясно, що Едмунд Москві не міг розкрити своїх планів, ані програми тієї розмови, а тільки висловився про Громика, як про „твердого, спритного і рішучого, без найменших хитань, оборонця совєтської політики“.

Вступайте в члени УНСоюзу!

УВАН у ЗСА... (Закінчення зі стор. 1)

ва: „Із спостережень над творами Г. Сковороди“ та проф. д-ра Ярослава Білінського: „Українська Гельсінкська Група“. Керівником цієї першої частини буде проф. д-р Олег Федішин. У другій частині, що триватиме від год. 3-ої до 4-ої по полудні, науковий секретар Академії, проф. д-р Василь Омельченко, висловить доповіді про „30 років праці Академії“. Частина включатиме також привітання від Академії з нагоди її 30-ліття. У третій частині передбачені виступи Ліни Белюс з хоможинним читанням творів Т. Шевченка, Л. Костенко і В. Симоненка, та піаністки Юлії Осінчук, яка виконає композиції М. Лисенка, Ф. Шопена і свою власну.

Вступ на це урочисте відзначення 30-ліття УВАН є по 10.00 доларів для дорослих і 5.00 доларів для студентів і емеритів. Українська Вільна Академія Наук у ЗСА була організаційно оформлена на перших зборах дійсних членів УВАН, членів-кореспондентів і наукових співробітників у дні 15-го квітня, 1950-го року в Нью-Йорку. На її першому голову був тоді обраний проф. д-р Михайло Ветухів.

УВАН у ЗСА нав'язує і продовжує традиції Української Академії Наук, оформленої законом Української Держави 14-го листопада 1918 року. Ті українські вчені, яким поштовило виверталося на Захід, в 1945 році та у протиполож до невірності Академії Наук УРСР, створили в Автсбурзі Українську Вільну Академію Наук з проф. д-ром Дмитром Дорошенком, як президентом, у провіді. В 1948 році проф. Д. Дорошенко виїхав до Канади і почав там діяти в тому часі поважна кількість членів УВАН почала приїжджати також до ЗСА і тоді тут

почалися заходи для організації праці Академії. Заплановане відзначення 30-ліття УВАН у ЗСА цієї суботи було одною з причин відвідин репрезентантів цієї Академії: її президента проф. Ю. Шевельова, заступника президента проф. Я. Білінського та наукового секретаря проф. В. Омельченка в УНСоюзі і в „Свободі“ у четвер, 1-го травня ц.р. Представники УВАН у ЗСА в розмові з ексекутивними урядовцями УНС, головним пресдидником д-ром Іваном Флісом, головним секретарем Володимиром Соханом, головним касиром пані Уляною Дячук та головним організатором Василем Орхівським і привітанням на цій зустрічі редактором-емеритом А. Драганом, згадуючи та нагадуючи до довголітньої тісної співпраці та найкращих відносин між цими двома установами, обмірковували потреби і можливості продовження та поширення цієї співпраці, зокрема у видавничій діяльності. Мова була зокрема про вартість і значення публікаційних Академією „Аналіз“, що становлять один з найважливіших вкладів у розвиток вільної української науки, зокрема історичної.

Чолові представники УВАН зі свого боку виявили велике зацікавлення архівними і джерельними матеріалами до історії українського поселення в Америці, найтісніше зв'язаної власне з УНСоюзом. Обмірковувано можливість включення цієї історії в програму дослідів і публікації УВАН, включно із присвятою цієї теми одного з випусків „Аналіз“. Після розмови гості позаймалися ще загальною архівними матеріалами УНС і „Свободи“ та технічним устаткуванням і продукційними можливостями модерної друкарні „Свободи“.

ДЖЕЙМС КАЛЛАГЕН, ПРОВІДНИК ЛЕЙБОРИСТСЬКОЇ партії Великої Британії, заявив, прибувши до Пекину, що „добрі відносини, поміж його країною і Китайською Народною Республікою повинні стати „наріжним камнем“ британської закордонної політики. Виступаючи на прийнятті у його честь, що його влаштував заступник міністра закордонних справ Ган Нінлунг, Каллаген дав до зрозуміння господарям, що його думку поділяє також прем'єр-міністер Маргарета Тачер та члени обидвох політичних партій.

УКРАЇНСЬКА МОГИЛЯНСЬКО-МАЗЕПІНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК — УМАН — ТО ТОВАРИСТВО ПЛЕКАННЯ РІДНОЇ МОВИ — ТПРМ оголошують передплату на

ПЕРШИЙ ЕТИМОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Я.Р. РУДНИЦЬКОГО

З ДАНИМИ ПРО: ІСТОРІЮ. Я ПОХОДЖЕННЯ СЛІВ • ДЕРИВАТИ (походні форми), • ПРИЗВИЩА І ГЕОГРАФІЧНІ НАЗВИ • СПОРИДНЕНІ СЛОВА В ІНШИХ МОВАХ Я.Т.П. що публікується починаючи з 1982 року.

Досі вишло друком 16 частин (бп. 1,500 стор.) Ціна за кінцеві частини 17-22 в передплаті: ам. \$60.00.

Замовляти в: ALU, 5790 Rembrandt No. 404 Montreal — Cote St. Luc, Que. H4W 2V2, Canada

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence) або (201) 469-6288

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Вступайте в члени УНСоюзу!

РОМАН...

(Закінчення зі стор. 1)

ва, безпартійна і неконфесійна. Він також інформував секретарів та відділових урядників, як підготувати проспекти та вести пропаганду про УНСоюз. При цьому головний організатор привітав нового секретаря 360 Відділу мігра Осипа Гаврилюка, побажавши йому багато успіхів.

Після слова головного організатора на внесок директора Василя Шарвана перевірив управу. Нова управа Окружного комітету на 1980 рік: голова — Роман Канотопський, перший заступник голови — В. Шарван, другий заступник — Роман Сивустун, секретар — миг Осип Гаврилюк, касир — Петро Гарауш.

Після виборів нової управи відкрилася дискусія, в якій порушено ряд важливих справ, а саме: стилістичні, секретарський курс, святкові картки та допомога старшим віком членам. Збори закінчив новообраний голова закликом виконати квоту на 100 відсотків. При спільній перекрутці це довелося розмови на союзові та загальногромадські теми.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 17-го ТРАВНЯ 1980 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ 14-ий Відд. о год. 6-й веч. в приміщенні Чорн. Січ. Присутність чл. вирівняти чл. вкладами. Поштою сплати гроші на адресу секр. Відд.: М. Р. Оторк, R.D. 2, Box 102, Cranbury, N.J. 08512. — В. Роговський, предс. В. Ткач, касир, М. Р. Оторк, секр.

НЕДІЛЯ, 18-го ТРАВНЯ 1980 р.

ПАСЕЖИ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відд. о год. 2-й по пол. в УНдомі при 237 Норе Аве. Присутність чл. прибути. — В. Марушеч, рек. секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64-ий Відд. о год. 1-3 по пол. коло церкви св. Марії на Washington St. в Кліфтоні. Присутність чл. прибути. — Управа.

Business Opportunity

ЛАНЧОНЕТА

В центрі міста. Комерційна і професійна клієнтела. Поміщення на 50 постійних і 50 оказійних стільців. З огляду на відсутність власника, оборот зніжиться до 65,000. Надзвичайна нагода для подорожжя або двох спільників. Низька вплата. Locality: Union County, N.J. BROKER (201) 374-3173

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1880 R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY

Funeral Directors

Chapels available through out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3525 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 663-2475

191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ЮСІФ СЕНКОВСЬКИЙ

Занявся влаштуванням похоронів в каліфорнії, похоронів в кожній районі міста. Похоронів по мінімальним цінам.

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА "THE UKRAINIAN WEEKLY"

(Просимо вжити, вивопити і разом з належною передплатою, переслати до Адміністрації „Свободи“.)

SVOBODA 30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ДО АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ“

ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕДПЛАТА НА The UKRAINIAN WEEKLY

Переплата: річно для членів УНС \$5.00, для нечленів \$8.00

Початок \$3.00.

Прощу тархувати мене до передплатників The Ukrainian Weekly

Ім'я прізвище

Address No Street City State Zip Code

Я є членом УНС, Відділу Я не є членом УНС

Заплатити (чеком) □ грошовим переказом □ мою річну □ швартир □ пере платити.

Передплата \$ Пресовий Фонд \$

Roll Out the Barrels for POLKA MONTH at Roseland!

EVERY THURSDAY NIGHT IN MAY FROM 8PM TIL MIDNIGHT Along with our American and Latin Bands, Roseland will feature:

8	BERNIE WYTE WYTKOWSKI and the POLONAISE DANCE GROUP
15	BIG JOE and the MORAVIAN ORCHESTRA
22	DICK PILLAR
29	BERNIE GOYDISH

COME JOIN THE FUN! WE'RE HAVING THE BIGGEST LIVELIEST POLKA PARTIES EVER!

ROSELAND

The World's Most Famous Ballroom-Restaurant 228 West 32nd Street just West of Broadway 247-0200

foot Notes

Wed. Buffet, 5:30-10:00 PM • Two Live Orchestras, 5:30-10:45 PM • Hustle Lesson, 9:30-10:00 PM, Disco from 10:45 PM

Thurs. Two Live Orchestras, 2:30 PM until Midnight Hustle Lesson, 7:30-10:00 PM

Fri. Two Live Orchestras, 5:30-12:00 PM • Free Hors d'oeuvres, 5:30-7 PM • Disco from Midnight

Sat. Two Live Orchestras, 2:30-12 PM Disco from Midnight

Sun. Two Live Orchestras, 2:30 PM-Midnight Available for private parties 247